

g'sàit . . . schäu, do mien no nitt lang e paar gsi si
an dem Fir, denn 's räucht noch e wenig! . . . jetz
heisst's ufpass, we mr wänn unsere Côtelettes wieder
uf Milhüse z'ruck bringe!

G'sang
Mitnander.

Mir mien is vor de Wilde hiete,
Denn 's isch glaüb do nitt g'hir,
In däre-n-Asche sin noch Gliethe,
Se hàn do g'ha ne Fir;
Drum nur Achtung gà,
's derf uns Keiner sàh,
Denn 's geht um dr Hals
Un dà brücht me-n-als.
Mir mien is vor de Wilde hiete,
Denn 's geht um unser Hals.
Guldig sin d'Wilde z'Milhüse d'heim;
Die do, die hüse doch z'wiescht mit eim;
Drum nur Achtung gà,
's derf uns Keiner sàh,
Denn 's geht um dr Hals
Un dà brücht me-n-als!
Mir mien is vor de Wilde hiete,
Denn 's geht um unser Hals.

(Me hört in dr Wite 's G'sang vo de Wilde).

Franz.

Bscht! . . . still . . . (se lose) 's sin zwei Wilde, wo
kämme dert unte! jetz si mr verlore . . . ich mach
mich dervo! . . .

Herr Schnell (hebt 'n z'ruck).

's isch unnöthig, se hàn is scho g'sàh . . . un se
läufe besser as mir . . . mr wänn se lieber süeche
z'g'winne mit güete Worte . . .

III. Uftritt.

(D'Wilde kämme-n-ine links, Herr Schnell un Franz
salütiere bis an dr Bode.)

Sie (lislig züe ihm).

Herrjeses! . . . mi Pape un dr Cüsin! . . .

Er.

Still! . . . sag nit . . . se kenne-n-uns nitt in dem
Costüm! . . .

Herr Schnell (züem Franz).

Loss mich nur mache . . . se schine mir nitt so kanni-
balisch z'si . . . ich ka ne wenig indianisch rede (züe de
Wilde) dir dir dái gwuck! . . . (züem Franz) das isch
«güete Tag» uf Milhüerditsch.

Dr Wilde.

Nix, Nix . . .

Franz (züem Herr Schnell).

Er sàit gix, gix! . . . mir sin verlore! . . . Das sin
vo däne, we me ne ebbes z'esse heischt, so offriere
se-n-eim e Stickle kalter Missionär! . . .

Herr Schnell.

Se verstehn vielleicht nitt indianisch . . . wenn ich
thàt Milhüerditsch mit ene rede? . . . (züe de Wilde)
Ihr Herre-n-un Dame, mir sin vo Milhüse! . . .

Sie.

O Pape! . . . ich bi's, Di Jettele; . . . kasch Dü mir
verzeihe! . . . (se springt 'm an dr Hals; dr Franz losst e
Schrei üs un will dervolaüfe, blibt awer, wo-n-er hört, um
was es sich handelt).

Herr Schnell.

Was! . . . Dü bisch's! . . . un dr Edi, dà Halunk . . .
richtig . . . ich erkenn eüch jetz, trotzdem ass ihr wild
worde sin! . . .